

Παράκληση εις τον Άγιον Ένδοξον Απόστολον Θωμά



Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ´ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με·

έν τῇ δικαιοσύνη σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ: Θεὸς Κύριος, ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄: Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχος β΄: Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχος γ΄: Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως.

Τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως κήρυξ, Θωμᾶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ μυστολέκτα, πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, καὶ παισμάτων ἄφεςιν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτει, τῷ ὑπὸ σοῦ ψηλαφηθέντι Ἰησοῦ, ὅπως καθάρη ἡμῶν τὴν διάνοιαν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σου· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ (50) ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου

ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν·

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ, Θωμᾶ θεηγόρε, τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, πάντας διαφύλαξον λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Πλάστην Χριστὸν καὶ Δεσπότην σου.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ ἡ Εἰκόνα Θωμᾶ πιστοῖς, βρῦει τὰς ἰάσεις προσιοῦσι ταύτη σοφέ, καὶ πάθη ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὡς ἰατρὸς θεραπεύεις πανάριστε. (*)

Δόξα Πατρί...

Τοὺς ἐν τῷ ναῷ σου Θωμᾶ πιστοῖς, ἐνθέω τε ζήλω καὶ εὐλαβείᾳ ἱκετικῶς, προσπίπτοντας σὴν χάριν ἐξαιτούντας, πάσης ἀνάγκης αὐτοὺς ἐλευθέρωσον.

(*)

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Δυσώπει Παρθένε τὸν σὸν Υἱὸν, σὺν τῷ Ἀποστόλῳ νεκρωθεῖσαν μου τὴν ψυχὴν, ζωῶσαι ὁ πάλαι τὸν τῆς χήρας, υἱὸν ζωῶσας τῷ θείῳ προστάγματι.

Ἰδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Εὐμενῆ σε προστάτην, πρὸς τὸν Θεὸν ἔνδοξε, πάντες προβαλλόμεθα μάκαρ Θωμᾶ Ἀπόστολε, καθικετεύοντες πειρατηρίων παντοίων λυτρωθῆναι ἅπαντας τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ἔχοντές σου τὴν Κάραν, οἱ τῇ Μονῇ ἔνδοξε, τοῦ Ἐπιστηθίου οἰκοῦντες Θωμᾶ πανεύφημε, θησαυρὸν πανάριστον καὶ περιβόητον κλέος, σοῦ πιστῶς δεόμενοι, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε. (*)

Δόξα Πατρί...

Ἡ σὴ θεία θεόφρων, ψυχὴ Θωμᾶ μέγιστε, ἐν τῇ τῶν Ἀγγέλων σκηνώσει, φαιδρῶς ἀγάλλεται, ἡ δὲ αἰδέσιμος καὶ ἱερά Κεφαλή σου, ἐπὶ γῆς τὰ θαύματα βρῦει Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Παναγία Παρθένε, τὸν Λυτρωτὴν τέξασα, λύτρωσαι παντοίων κινδύνων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, καὶ ἀνυμνούντας σε, Θεοκυῆτορ Παρθένε, τῶν πιστῶν βοήθεια μόνη Πανύμνητε.

Διάσωσον, Θωμᾶ πρεσβείαις τοῦ θεοῦ σου Ἀποστόλου, ἐπηρείας τοῦ χαλεποῦ κοσμοκράτορος, τοὺς ἐν σοὶ προσπίπτοντας, Πανοικτίρμον.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγον τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

Μετὰ τὴν αἴτησιν τὸ ἐπόμενον Κάθισμα.

Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτης θερμός, καὶ μέγα καταφύγιον, καὶ θεῖος πυρσός, ἀστράπτων φῶς τῆς χάριτος, ὑπάρχων ἡμῶν Ἅγιε, Ἀπόστολε Θωμᾶ, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον. (*)

ᾠδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ἀποστόλων ὡς μέγιστος, λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου, ὅπως σὲ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ἀσθενούντων Θωμᾶ θεράπευσον καὶ κακοχουμένους συντήρισον Ἅγιε, καὶ παθῶν ξήρανον βόρβορον, ὡς θαυμάτων κρήνη ἀνεξάντλητος. (*)

Δόξα Πατρί...

Σοῦ ἢ Εἰκῶν θαυμάσιε, βρύει τὰς ἰάσεις Θωμᾶ Ἀπόστολε, τοῖς πιστῶς ταύτη προστρέχουσι, καὶ ἀσπαζόμενους ἱερώτατε. (*)

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ταῖς τῆς Μητρὸς Σου δεήσεσι, καὶ τοῦ Ἀποστόλου Σου Κύριέ μου δώρησαι, τοῖς ἰκέταις Σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πλημμελημάτων Ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων καὶ παισμάτων πολλῶν, ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς μέγιστος, τοὺς καθ' ἐκάστην τιμῶντάς σε παναοίδιμε.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς καὶ πολλαῖς κυκλούμενοι ταῖς παριστάσεσι, πρὸς τὸν Δεσπότην σου μεσίτην ἔχοντες, σοὶ θεηγόρε καταφεύγομεν Ἀπόστολε.

Δόξα Πατρί...

Ῥῶσιν ψυχικὴν καὶ σωμάτων δὸς τὴν ἴασιν, ἐνεργεῖα τῆς ἐνθέου δωρεᾶς, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπει σου, Ἀπόστολε. (*)

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἰασαι Ἄγνη, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ῥδὴ ς´. Τὴν δέησιν.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ὡς ἥλιος, νοερῶς ἀστράπτουσα, ἡ ἀγία σου Εἰκὼν καθορᾶται, καὶ τοῖς πιστῶς προσπελάζουσι ταύτῃ Θωμᾶ θεόφρον, δωρεῖται ἰάματα, Ἀπόστολε θεῖε Χριστοῦ, οἰκουμένης προστάτα θερμότητε. (*)

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Τοῖς ἴχνεσι τοῦ Κυρίου πάνσοφε, ἠκολούθησας Θωμᾶ σὺ προθύμως, καὶ μιμητῆς τῶν αὐτοῦ παθημάτων, γέγονας ὄντως διὸ σὲ ἐδόξασεν, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, ὡς Αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον.

Δόξα Πατρί...

Τὴν δέησιν, μὴ ἐλλείπης ἔνδοξε, τῷ Δεσπότῃ σου προσάγων ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν ὧς Θωμᾶ ἱκετεῦων, τῶν προσκυνούντων τὴν θείαν Εἰκόνα σου, καὶ αἰτουμένων παρὰ σοῦ, ῥῶσιν καὶ χάριν καὶ ἔλεος. (*)

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἐπέβλεψεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφη Πανάμωμε, καὶ ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὐσπλαχνος.

Διάσωσον, Θωμᾶ πρεσβείαις τοῦ θείου σου Ἀποστόλου, ἐπηρείας τοῦ χαλεποῦ κοσμοκράτορος, τοὺς ἐν σοὶ προσπίπτοντας, Πανοικτίρμον.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγον τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος δ´. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθῆς, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος. (*)

Α´ Ἀντίφωνον

τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ´ Ἦχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλά πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. (Δίς).

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (Δίς).

Δόξα Πατρί...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑφοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχος: Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως...

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου...

(Ἰωάν, ιδ´ 1-7)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν. Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ

ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἶμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. Καὶ ὅπου ἐγώ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἶμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν. καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἑωράκατε αὐτόν.

Εἶτα·

Ἦχος β´. Δόξα Πατρί...

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μύστης θεοδίδακτος, καὶ διαπρύσιος κῆρυξ, τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε ἀναδέδειξαι· πρὸς Αὐτὸν ἔχων οὔν, πολλὴν παρρησίαν, καθικέτευε δεόμεθα, ῥυεσθαι πάντοτε, νόσων καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας, καὶ ἐν μετανοίᾳ βιοῦν ἡμᾶς ἀξίωσον Θωμᾶ, ὡς ἂν τῆς ἄνω λαμπρότητος, μέτοχοι γενώμεθα. (*)

ᾠδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστάσιος ὄντως Θωμᾶ πανένδοξε, καὶ τούτοις συγχορεύων, ἐκλύτρωσαι κινδύνων, σὺν αὐτοῖς τοὺς κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ἀπιστήσας θεόφρων, τῇ Χριστοῦ Ἀναστάσει, Θωμᾶ πανεύφημε, καὶ τὴν πλευρὰν

τὴν τούτου, τὰς τρήσεις τε τῶν ἡλῶν ψηλαφήσας ἐκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρί...

Τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, τῇ Ἱερᾷ Εἰκόνι σου, Θωμᾶ παμμέγιστε, παρέχεις τὰς ἰάσεις, καὶ ῥύεσαι κινδύνων, πολλῶν ἐπερχομένων ἵνα πόθῳ κραυγάζωσιν ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (*)

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Δαπανήσας ἀσώτως, τῆς ζωῆς μου Παρθένε, ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ, τὸν χρόνον καὶ βοῶ σοι, διέγειρόν με σῶσον, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδὴ ἡ´. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Τῇ σῇ πρεσβείᾳ τὰς τῶν ψυχῶν ἀρρωστίας, καὶ σωμάτων θεραπεύεις παμμάκαρ, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν Ἀπόστολε Κυρίου.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ὡς παρρησίαν σὺ κεκτημένος θεόφρων, πρὸς Χριστὸν αὐτὸν Θωμᾶ δυσώπει, ἵνα λυτρωθῶμεν κινδύνων καὶ βασάνων.

Δόξα Πατρί...

Ἡ σὴ Εἰκόνα, ἱερὰ καὶ σεβάσμιος οὖσα, τοῖς πιστοῖς παρέχει τὰς ἰάσεις, ὅθεν σὲ τιμῶμεν Θωμᾶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (*)

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Εἰρήνην οὐρανόθεν, Θωμᾶ θεηγόρε, καταπεμφθῆναι δυσώπει Πανόλβιε, τοῖς

καθαρᾶ διανοία σὲ μακαρίζουσι.

Ἀπόστολε ἔνδοξε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἔμπλησον θεόφρων, τοὺς μετὰ πόθου τιμῶντάς σε ἔνδοξε, καὶ εὐλαβῶς ἐξαιτούντας τῇ μεσιτείᾳ σου. (*)

Δόξα Πατρί...

Ἰσχυνας θεηγόρε, νοητῶν πολέμων καὶ τοῖς Ἰνδοῖς τὸν Κύριον ἔδειξας, Αὐτῷ πρεσβεύης ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε. (*)

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Καὶ εὐθὺς τα Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστι ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν ἰτὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Τὸν Χριστοῦ αὐτόπτην καὶ Μαθητὴν, θεῖον ὑπηρέτην, ψηλαφήσαντα τὴν πλευράν, τὰς τρήσεις τῶν ἡλων καὶ πίστει στηριχθέντα, Θωμᾶν τὸν θεηγόρον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν ἐν ὕδαϊς, Θωμᾶν θεηγόρον, οἱ ποθοῦντες τῆς οὐρανοῦ, τρυφῆς ἀπολαῦσαι, πιστῶς ὁμολογοῦντες, Χριστοῦ τοῦ Ἀναστάντος, πίστιν σωτήριον.

Πάντας τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, σῆ χάριτι σκέπε, ἐκ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ πάσης παγίδος, Θωμᾶ Χριστοῦ αὐτόπτα, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Διδάσκαλον.

Χαίροις Ἀποστόλων ἡ καλλονή, καὶ τῆς Ποίμνης ταύτης, ἡ θεσπέσιος χαρμονή, καὶ πάντων τῶν νοσοῦντων, ὁ Ἴατρος ὁ μέγας, Θωμᾶ Κυρίου μύστα, σκέπε τοὺς δούλους σου. (*)

Τὸν ναόν σου τοῦτον τὸν ἱερόν, φύλαττε, παμμάκαρ, ἐκ σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, χάριζε δὲ ῥῶσιν ἅμα τε καὶ ὑγείαν, τοῖς ἐν αὐτῷ καταφεύγουσι. (*)

Δέχου τὰς πρεσβείας, Παμβασιλεῦ, Θωμᾶ Ἀποστόλου, σὺν Βαρβάρα καὶ Ἡλιοῦ καὶ τὴν Ποίμνην ταύτην, ἀπήμονα συντήρει, δεινῶν πειρατηρίων, ὅπως δοξάζῃ σε. (*)

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Τρισάγιον. Δόξα καὶ νῦν. Παναγία Τριάς... Κύριε ἐλέησον (τρὶς). Δόξα καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν...

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὡς θεῖος Ἀπόστολος, θεολογίας κρουνοῦς, ἐνθέως ἐξήντησας, ἐκ λογχονύκτου πλευρᾶς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν τῆς εὐσεβείας, κατασπείρας τὸν λόγον, ἔλαμψας ἐν Ἰνδία, ὡς ἀκτὶς οὐρανία, Θωμᾶ τῶν Ἀποστόλων, τὸ θεῖον ἀγλάισμα.

Ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν καὶ κατὰ τὴν προσκύνησιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Θωμᾶ, ψάλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον·

Ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, πάντων τῶν πιστῶς προσκυνούντων τὴν ἱερὰν Εἰκόνα σου, μέγιστε Ἀπόστολε θερμῶς προίστασο, τῶν κινδύνων ῥυόμενος, παθῶν ἀπαλλάτων, πάσης περιστάσεως δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείαις σου ἐντεύξεσιν ὅπως, σὲ Θωμᾶ πιστῶς γεραίρωμεν. (*)

Ὁ Ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...